

GAZETA KRAKOWSKA

Nro 25.

Z KRAKOWA DNIA 27. MARCA 1811 Roku WE SRODE.

WYROKI KROLEWSKIE.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
w Pałacu Naszym w Dreźnie d. 11 Lutego
Rok 1311.*

FREDERYK AUGUST

Z Bożej Łaski Król Saski, Xiążę War-
szawski, &c. &c.

Gdy Nam przedstawione zostało przez
Naszego Ministra Skarbu, że kupcom Xię-
stwa Warszawskiego, wyznania Staroza-
konnego niewolno jest w miastach Pruskich
przedawać towarów częściowo (en detail)
uznaliśmy za rzecz potrzebną postanowić
co następuje.

Art. 1. Zachowując w całej swej
mocy dozwołoną Dekretem Naszym d. 16
Lipca roku zeszłego wolność kupcom Pru-
skim odwiedzania Jarmarkow w Naszym
Xięstwie Warszawskim, i przedawania na
nich towarow, tak ryczałtowo (en gros)
iako i częściowo (en détail) mieć chce-
my.

Aby kupcy Pruscy wyznania Staro-
zakonnego od tego Dobrodziejstwa wyłąc-
zonemi zostali, i aby onymże tylko han-
del ryczałtowy w żadnym zaś sposobie
handel częściowy na Jarmarkach w Xię-
stwie Warszawskim był dozwołony.

Art. 2. Dopelnienie i ogłoszenie ni-
niejszej woli Naszey Ministrowi Spraw

Wewnętrznych i Skarbu zalecamy.

(Pod.) *Frederyk August.*

(L.S.) Przez Króla

*Minister Sekretarz Stanu
Stanisław Breza.*

Zgodno z oryginałem

Minister Sek. Stanu

Stanisław Breza.

Zgodno z oryg.

Ż. Czyżewski S. Ż

Zgodno z oryginałem *Kalinka Z. S. D. Kr*

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu

W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia

5go mierzca Marca 1811.

FREDERYK AUGUST

Z Bożej Łaski Król Saski, Xiążę War-
szawski, &c. &c.

Na przełożenie Ministra Naszego Po-
licyi postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Redaktorowie Gazet i Pism pe-
ryodycznych, wiakimkolwiek bądź języ-
ku w Xięstwie Naszem Warszawskim wy-
chodzących, uwolnieni są od wszelkich o-
płat, przez zeszle rządy Pruski i Austry-
acki na też Pisma pod tytułem kanonu lub
innym nałożonych, a to od czasu ustania
tych rządow.

Art. 2. Redaktorowie Gazet i Pism
peryodycznych ulegając prawu seymu o-
statniego tytuło: podatek Patentowy, opła-
ty temże prawem oznaczone składać do
Skarbu publicznego są obowiązani.

Art. 3. Redaktorowie Gazet [mieścić] powinni w tychże bez wymagania zapłaty oddzielney, Dekreta Nasze i wszelkie uławy i ogłoszenia Rządowe, to jest: Sądownicze, Administracyjne, Woienne, Skarbowe i Policyjne tyczące się służby i rzeczy publiczney, które im w tym celu od Władz krajowych przesłane zostaną.

Art. 4. Wszelkie zaś ogłoszenia, tyczące się prywatnych osób, lub interesow, iako też opisy obchodow uroczystości, festynow, mowy, kazania, &c. iedy nie za opłatą w tychże Gazetach umieszczone byđz mają.

Art. 5. Władze, które przesyłają piśma dla umieszczenia bezpłatnie w Gazetach według artykułu 3go, mają na kopercie dokładać *ex officio*; inne zaś, od których przypada Redaktorom opłata, frankować; inaczey, Redaktorowie nie będą obowiązani odbierać ie z Poczty.

Art. 6. Nikt nie ma prawa wymagać od Redaktorow wydawania sobie exemplarzy gazet lub dziennikow bezpłatnie.

Wykonanie niniejszey woli Naszey i iey ogłoszenie Ministrom Naszym, wczem do którego należy, zalecamy.

(Podp.) *Frederyk August.*

(L.S.) Przez Króla

Zgodno z oryginałem:

Zgodno z orygim. *Minister Sekr. Stanu*

Prezes Rady Ministrów Stanisław Bieza.

S. Potocki. Zgodno z orygim.

Sekretarz Rady Mi Minister Sekr. Stanu

nistrów i Rady Stanu (Pod.) Stan. Brza.

Stan Grabowski.

Zgodno z oryginałem:

Zastęca Ministra Policyi

Węglenski, M. S.

Prefekt Departamentu Krakowskiego.

Gdy pomimo Dekretu Najjaśniejszego Pana dnia 18 Stycznia 1810 przenoszący się z Gminy do Gminy, z Powiatu do Powiatu i naofłatek z Departamentu do Departamentu, o należyte zezwolenie u Burmistrzow, Podprefektow lub Prefekta *respo. ctive* od kogo zależy nietylko nie starać się, ale samowładnie z miejsca na miejsce przenoszą się. — Chcąc podobnym nadużyciom tamę położyć, upoważniony iestem Reskryptem JW. Ministra Spraw Wewnętrznych, dnia 11 Lutego do liczby 508 i 1378 zapadłym artykuł 12 powyższego Dekretu powtornie ogłosić, który tu umieszczając przefstrzedz winien iestem, iż przekraczających i od dopełnienia onego usuwających się do należytey pociągnę odpowiedzialności.

Artykuł 12 Dekretu Królewskiego pod dnia 18 Stycznia 1810 powtornie do wiadomości podający się. — Prezydent, Burmistrz lub Woyt wydaie takowe zaświadczenia przenoszącemu się mieszkańcowi ze wsi, do wsi, lub z gminy do gminy w iednymże Powiecie. Podprefekt zaś wydaie zaświadczenie przenoszącemu się z Powiatu do Powiatu w tymże Departamencie, a Prefekt wydaie takowe zaświadczenie przenoszącemu się z Departamentu do Departamentu; w każdym iednak takowym przypadku Prezydent, Burmistrz lub Woyt, o przenoszącym się do inney gminy tamecznego Prezydenta Woyta lub Buzmistrza uwiadomić winien, rownież Podprefekt o przenoszącym się do drugiego Powiatu Podprefekta tamecznego uwiadomi, a Prefekt o przenoszącym się z Departamentu do Departamentu tamecznemu Prefektowi doniesie.

Wodzicki, Prefekt.

Wronski, S. J.

2 Paryża d. 8. Marca.

Monitor wczorayszy umieścił co następuje:

"P. Labouchere, kupiec Amsterdamski, otrzymał od policyi paszport udania się w sprawach handlowych do Londynu, skąd urosła pogłoska, iż rozpoczęte zostały układy o pokoy. Mamy przeto zlecenie donieść, iż nie zasłyły żadne propozycye między obiema rządami i nie zaydą, poki terażniejsze ministerium Angielskie trudnić się interesami będzie, bo całej Europie wiadomo, iż chce wieczney wojny. Podroz P. Labouchere tycze się tylko osobistych, nie zaś publicznych interesow.,,

Na podany adres od deputacyi kolegium Ministeru odpowiedział J. C. K. Mość d. 3. — "Przyjmuję wasze uczucia. Prawdziwa przyczyna klęsk, które marynarka Francuzka poniosła, pochodzi z straty znacznych ludzi, których Francya pozbawioną została w czasie wojny domowej, która szczególniej dotchnęła Bretanią i Poitou. Jak tylko dozwolą mi okoliczności, zjadę do Brestu. Lecz potęga moich ludow jest tak wielka, iż w przeciągu czterech lat mieć będę 100 liniowych okrętow i 200 fregat. Maytkowie morza Adryatyckiego i Bałtyckiego ubiegają się z moimi Bretonami i Prowancezykami w gorliwość i odwadze w przyłożeniu się do oswobodzenia morz, co jest nietylko moiego państwa, ale całego świata interesem.,,

Galiota korsarska Amalia z St. Malo pod Kapitanem Lenouvel o 14 działach i 83 ludzi osadzona, stoczyła d. 20 Lutego z Angielską fregatą Fortuna o 46 działach i 270 ludzi osadzona, chwalebna walkę. Wyprawiła ta fregata 7 szalup z 125 ludzi dla wzięcia galioty, lecz ta odparła wszyli-

)(291)(

kie z stratą 70 ludzi zabitych i ranionych. Z naszey strony ieden officer był zabity i 11 ludzi ranionych.

Miallo Paryż darowało Nayiaśn: Cesarzowej kosztowną kolebkę srebrną w przebiłającym się różowym kolorze, suto wyzłacaną i perłową macią wysadzaną. Wewnątrz jest aksamitem wybitą. Firanki do niej są z koronek, złotemi pszczołami posiane i białym atłasem obwiedzione. Kształt iey jest okrągławo granisty. Między innymi unoszą ją dwa gienusze, z których ieden wyobraza sprawiedliwość, drugi potęgę. Po bokach ballustrady znajdują się dwie Nimfy, z których iedna przyymuie od Bogow dziecię, a druga wyobraza rzekę Tyber, uśmiechającą się, widząc wznoszącą się dla siebie nową gwiazdę. W nadgłowie kolebki stoi Fama, która w iedney ręce trzyma koronę, a nad nią unosi się gwiazda, godło gienuszu i chwały Bohatyrza panującego nad Francją; u nóg mały orzełek, który wpatruie się w godło i usiłuje wlecieć do gwiazdy. Kolebka ta jest prawdziwym arcydziełem roboty Rzeźbiarza Thomir, Złotnika Odrot i Tapiciera Darroc, podług rysunku P. Prudhon, najzręczniejszego naszego malarza. Postawiona jest w apartamencie Króla Rzymskiego Cesarzowa oglądała ją z ukontentowaniem.

Dziennik Paryzki ogłosił programa do nagrody 50 autorow za naylepsze wiersze w francuzkim, łacińskim, włoskim i niemieckim ięzyku napisane z powodu rozwiązania Nayiaśniejszey Cesarzowej.

Korsarz Tuloński zrobił 5 zdobyczy i do Brestu przyprawdzone zostały 2 Angielskie okręty, z których ieden płynący z Buenos - Ayres ma na sobie 600,000 frankow wartający ładunek.

Wyrok Cesarski pod dniem dzisiejszym wydany, zapewnia wojskowym, którzy pensye otrzymali, lub dla słabości zdrowia i ran z wojska wyszli, nowe nagrody. Wszyscy wojskowi siły lądowej i morskiej, którzy pensye pobierają lub dla ran, słabości zdrowia, &c. z wojska wyszli, mają prawo do urzędów: jeneralnych dozorców, dyrektorów i szefów stad koni wojskowych, jeneralnych poborców departamentowych, okręgowych i mieyskich, dyrektorów poczty, dozorców lasów, zawiadowców tabaczką, &c. Na przyszłość nikt nie może posiadać urzędu w administracyi cywilney, jeżeli 5 lat w woysku nie służył.

Pisma nasze zawierają następujący artykuł.

Z Prezburga d. 21 Lutego. — Zapewniają, iż zawarta została umowa, i przez rząd Serwijski jest zatwierdzona, mocą której Serwii uznana jest od Rosyi za kraj niepodległy i pod szczególniejszą iey opieką zostający. Naczelnik Serwijski pobierać będzie od Rosyi pensyonne pieniądze i korpus wojska Rosyjskiego osadzi Serwią, dla zastąpienia iey przeciw siłom Tureckim. Dalej dowiadujemy się, iż wojsko Serwianów utrzymywane po części będzie w następującej kampanii kosztem dworu Rosyjskiego. Na mocy powyższej umowy wszedł już korpus wojska Rosyjskiego do Serwii.

Z Medrolanu d. 27. Lutego.

Rządowa gazeta tutejsza zawiera list sławnego Dandolo do Kawalera Re, w którym powiada, iż od kilku lat doświadczał wszystkich kompozycy kawy, ale żadney nie znalazł dogodney. Od roku zaś używa z swoją familią kawy, którą przeszło

100 iego przyjaciół lubiących kawę, uznano za bardzo smaczną. Do tey kompozycyi wchodzi jedna część Indyjskiej kawy, a dwie trzecie części cukrowego grochu, (Piselli) który w wszystkich ogrodach Włoskich się i w lecie za łakotek iedzą. Groch ten, gdy dojrzeie, pali się, miele i miesza z trzecią częścią kawy Indyjskiej.

Z Rzymu d. 13. Lutego.

Gazeta nasza ogłosiła wyrok Cesarski pod d. 24 Stycznia, który zawiera następujące rozporządzenie: 1) Dotychczasowe wyposarżanie dziewcząt przy każdym ciągnięciu lotterii w Rzymie jest nadal utrzymane. 2) Posąg dla kaźdey z pięciu dziewcząt wyciągających pięć numerów wynosi 100 franków. 3) Wybor dziewcząt, których nazwiska na 90 numerach napisane będą, zostawia się plebanom obu departamentów Rzymskiego i Trasyminy w tem rozumieniu, że wybiorą najcenniejsze i najgodniejsze.

Z Londynu d. 27. Lutego.

(*Z Monitora.*)

Dania w zrobionym z Szwecją układzie położyła warunki, które są dla Anglii bardzo korzystne. Oto jest wyrok Kopenhagskiego dworu:

1. Wszystkie statki Szwedzkie, które zatrzymane dla tego były, że nie miały zaświadczenia, mają być bez dalszego rozpoznania uwolnione.
2. Żaden okręt Szwedzki nie może być dla tego zatrzymany, że jest do Angielskiego portu przeznaczony, byle to działo się z upoważnienia rządu Szwedzkiego, iako też płynący z solą lub próżno z Anglii powracający.
3. Okręty Szwedzkie, które przed ogłoszeniem wypowiedzenia wojny do Anglii popłynęły i z tamtejszych portów wy płynęły, nie

moga być zatrzymane, ani skonfiskowane. 4. Okręt Szwedzki nie może być dla tego jedynie skonfiskowany, że użył pozwolenia Angielskiego. 5. Szwedzkie okręty, o których jest podejrzenie, iż płynęły pod zastoną Angielską, nie mogą być bez iasných dowodów skonfiskowane.

Mowią, iż kancelarya handlowa postanowiła dać pozwolenia na wprowadzenie do Anglii zboża i innych żywności (wyjąwszy oliwę, wodkę i suche ryby) z wszystkich portów Norweskich, Duńskich i Szwedzkich, które za morzem Bałtyckim leżą i nie są w stanie zamknięcia ogłoszone, i to na okrętach wszelkiej bandery, byle nie Francuzkich i podległych im krajów.

Wypis z dziennika Times. Przybyłe Lizbońską pocztą listy wczoraj rozdane zostały. Z udzielonych nam, które do 11 Lutego dochodzą wyciągnęliśmy, co było najważniejszego iak następuje:

Opanowawszy nieprzyjaciel Oliwenza, postąpił zaraz przeciw Badajoz, skąd nie mamy wprost wiadomości. Dowiadujemy się jednak, że Jenerał Mendizabal przybył z Badajoz do Elwas i zgromadził zaraz wszystkie z okolic woyska, dla pospieszenia na pomoc tej twierdzy. Późniejsze listy donoszą, iż w tej okolicy słyszano mocne z dział i ręczney broni strzelanie, i że zayszdź tam musiała mocna potyczka. Niektóre osoby zbiegłe z tej twierdzy powiadaia, że nieprzyjaciel zaczął ją już bombardować. W tej chwili dowiadujemy się od przybyłego z Elwas poslanca, iż woyska stanęły w mieysu swojego przeznaczenia, i że przyszło już z nieprzyjacielem do rozprawy. — Ta część woyska Hiszpańskiego, która zostawała

pod dowództwem Ballasterosa, została, iak się domyślamy, zupełnie zniszczoną lub w niewolę zabraną. Lord Wellington donosi w ostatnim swoim liście, iż 3000 tych woysk zabranych zostało w niewolę w Oliwenza. Potem cofnął się Ballasteros na lewy brzeg Gwadyany w celu, iak się zdaie, popłynienia z Ayamonte z 5000 ludzi do Kadýxu. Dla zastomienia wsiądzenia woysk na statki zajął stanowisko w Castilegos, gdzie uderzyła na niego dywizya Jenerała Gazan; został pobity i z wielką stratą na drugi brzeg Gwadyaną przepędzony. Działa jego i jazda dostały się w ręce nieprzyjaciela. Los pozostałego w Ayamonte woyska nie był lepszy. Zaskoczony będąc między Gwalalquiwir i Gwadyaną, nie pozostało mu, iak ratować się ucieczką na statki.

Dziennik *Alfred* umieścił następujący list z Walencyi pod d. 12 Lutego: — Od wzięcia Tortosy oczekujemy co chwila nieprzyjaciela przed naszymi murami; ia przenoszę się z moją familią do Gibraltaru. Zamierzam ostatniego poruszenia Jenerała Junot, gdy z znaczną siłą postąpił nad rzekę Major, było zaopatrzyć woysko w sol, co zupełnie się Francuzom udało i cofnęli się potem. Jenerał Junot był od Niemieckiego huzara raniony; lecz kula, która go trafiła, była już osłabiona, drasnęła go w nos i uwiązła w policzku, ale zaraz wydobytą została. Upadek jego z konia przez nagłe wstrząśnienie, zatrwożył otaczające go osoby, iakoby ciężko był raniony. — Dla pułkow 14 i 16go lekkiey dragonii tak była ciężka służba w ostatniej kampanii, iż większa część ich officerow nie jest zdalna do służby.

Dziennik *Times* wyraża: — Dowiadu-

iemy się z pewnego źródła, iż układy od dawnego czasu trwające między Anglią i Ameryką zbliżają się do końca, ale inny ich jest wypadek niżeli się spodziewano. W ostatnią sobotę dał Margrabia Wellesley, iak zapewniała, ostateczną odpowiedź na główne zapytania Amerykańskiego posła. Odpowiedź ta jest następująca: że J. K. Mość nigdy od swoich praw nie odstąpi zabierania zbiegłych swoich maytkow na kupieckich okrętach Amerykańskich; że nie zrobi żadney odmiany w systemacie blokady i gabinetowych swoich rozkazow nie odwoła, poki Francya idotnie nie cofnie swoich wyrokow Berlińskiego i Medyolańskiego. Dziennik zaś *Alfred* dodaje, iż Amerykański poseł, P. Pinckney, zabiera się do odpłynienia na fregacie *Elsex* do Ameryki i prosi iuz o audyencyą pożegnania.

Dnia 4. Marca.
(*Z Monstora.*)

Zdrowie J. K. Mci ciągle się polepsza. Wczoray rano (mowi dziennik *Morning-Chronicle* pod d. 28 Lutego) odebraliśmy z Kadyxu gazety i listy do 13 Lutego. Po śmierci Romany Jenerał Castannos mianowany został dowodzący woyska Hiszpańskiego; lecz wybor ten poczytuujemy za złą wroźbę. Wycieczka z Kadyxu przeciw oblegającemu woysku nie nastąpiła i załoga tego miasta jest ciągle nieczynna. Kortowie i rejencya okazują się dumnymi względem ludu. Ostatnia przeniosta się z wyspy Leon do miasta i założyła swoje mieszkanie w klasztorze S. Filipa. — Przez kupiecki okręt z Tagu nadeszły listy pod d. 18 Lutego. Plan działań, który Francuzi na obu brzegach tej rzeki ułożyli, zaczęta się rozwiać. Donieśliśmy iuz, iż

Jenerał Beresford znajduie się na południowym brzegu tej rzeki z znacznym korpussem woyska, dla przeszkodzenia zbliżeniu się nieprzyjacielskich posłtkow przez Elwas, lub uderzenia na nie nim zdają się złączyć z głównem woyskiem. Dla zniszczenia tych zamysłow zebrał Marszałek Maisseną znaczną liczbę pontonow w celu przeprawienia szybko znaczney siły na drugi brzeg rzeki, tak iż iezeli Jenerał Beresford krok naprzod postąpi, znajdzie się w niebezpieczeństwie bycia oderniętym.

Z dzennia Alfred pod d. 1. Marca. — Mowią, iż rząd Angielski postanowił wymienić Jenerała Lefebvre, który pod czas cofania się Jenerała Moora przy Sahagun w niewolą wzięty został, za Lorda Beverley, i postanowienie to poczekuje tylko zezwolenia rządu Francuzkiego. Jenerał Hrabia Lefebvre znajduie się w Cheltenham, gdzie ciągle naywiększych doznanie względow. Niedawno przybyła do niego z Francyi jego małżonka.

Z tegoż dzennia pod d. 2. Marca. — Powszechna nędza handlu doprowadziła nas nakoniec do nadzwyczajnego odkrycia, iż Angliia wielkością swowego handlu upaść musi. Przyszliśmy więc do tego śnopnia, do iakiego z czasem każde monopolium doprowadza. Obstawaliśmy ostatwicznie za monopolicznym handlem, który w przeciągu 20 lat wzniosł się z zniszczeniem handlu innych krajow do takiego śnopnia, że ten nie odpowiadał wcale naszej ludności. Napoleon poznał wielkie skutki monopolicznego handlu w Brytanii, i użył iedynego środka do przeważenia tej siły, to jest zakazu wszelkiego handlu. Coż Angliia zswey strony przeciw temu potężnemu środkowi uczynić może? P. Coke

śluszenie wczoray w wieczor w niższej izbie powiedział, iż rolnicy, którzy od prac swoich odciągnionemi zostali, dla poświęcenia się pracom rękodzielny, do pierwszych swoich zatrudnień powrócić powinni. Rolnictwo pozbawione rąk zostało dla zaludnienia miało rękodzielnych, i tam gdzie słyszano tylko śpiewanie przy pługu, głośzy teraz stuk warsztatów i młota. Rozszerzenie naszego handlu przywiodło nas do tego, iż musimy się nakoniec zdać na łaskę Monarchy lądu. Dawniej groziłiśmy lądowi, iż usuniemy mu osadowe towary. Teraz nie potrzebna ta groźba, bo wszystkie osadowe i Angielskie towary wygnane są z lądu. Kommissya niższej izby odebrała zlecenie załtanowić się nad przyczyną upadku naszego handlu!

Z dziennika Traveller. — Amerykańskie gazety pod d. 30 Stycznia {zawierają w sobie bil, który kongressowi podany został, w celu utrzymania ustawy zabraniającej handlu z Anglią, jeżeli rząd iey do 2 Lutego nie cofnie gabinetowych swoich wyroków. Bil ten przeszedł w izbie reprezentantów większością 75 przeciw 35 głosów. Z prywatnych listów dowiadujemy się, iż do zarządzenia rządu uzbrojonych byłdź ma 70 wielkich okrętów, dla powściągnięcia zakazanego handlu pod brzegami ziednoczonych stanów. Też listy zapewniają, że P. Brokhost Liwingstone udać się w krotce ma iako nadzwyczajny poseł do Francji.

Z dziennika Statesman. — D. 28 Lutego Amerykański poseł, P. Pinkney, miał pożegnalną audyencyą u Xcia Rejenta. P. Percewal (kanclerz skarbowy) odpowiedział iednak na zapytanie P. Whitbreat w

parlamentcie, iż lubo odieżdża P. Pinkney, zostawił; wszelako sprawującego interesu w Londynie do załatwienia zachodzących sporów, i że pełnomocny poseł W. Brytani do Ameryki posłany zostanie.

Przybyły tu dwie poczty z Anholt, przez które dowiadujemy się, iż w ministerium Rofsyyskim zaszła odmiana, która dla Anglii jest bardzo pomyslna.

Z Dowru piszą pod d. 3 b. m. iż żegluga pod tamtejszemi brzegami ciągle wyflawiona jest z powodu mnogości korsarzów Francuzkich na niebezpieczeństwo.

Rząd nasz zamyśla posłać w tym roku tak wielką flotę na Bałtyckie morze, iakiey tam ieszcze nie widziano.

Deputowani Katolików Irlandzkich zebrawi się w Dublinie pod prezydencyą Lorda French. Sekretarz stanu do spraw Irlandzkich, P. Pole, posłał do nich, aby się rozeszli. Lord French odpowiedział w imieniu członków, iż posłuszni są ustawom, ale te nie zabraniają im ułożenia proźby do parlamentu o odzyskanie należących im się praw. Posłańcy Sekretarza Pole odpowiedzieli, iż przeciw temu nie mają co powiedzieć, i doniesą o tem P. Pole. Prosilili tylko, aby Lord French chciał się z nim widzieć, lecz Lord French nie poszedł sam do niego, ale przybrał z zgromadzenia 7miu członków. Zgromadzenie Katolików Irlandzkich uchwaliło potem pochwałę Lorda French za iego mężne poświęcenie, i postanowiło oraz dochodzić praw swoich swobod.

P. Foster mianowany jest pełnomocnym posłem przy ziednoczonych stanach Amerykańskich i w tym ieszcze tygodniu popłynie na miejsce swojego przeznaczenia.

Z Bajony d. 18. Lutego.

Utrzymują Anglicy, iż prowadzą wojnę w Portugalii w celu zapewnienia niepodległości i szczęścia temu krajowi. Następujący jednak czyn, za którego pewność ręczemy, okazuje przynajmniej, ile są szczęśliwości sprzymierzeńców swoich przeciwni.

W dniu 3 i 4 Października roku zeszłego będąc Anglicy zniewoleni do opuszczenia Koimbry, cofali się ku Lizbonie. O 3 mile od Alcobaca, oddział ieden Anglików zszedł z drogi woyskowej, i udał się do tego miasta, którego mieszkańcy właśnie wykonywali bezrozumną uślawę Rejencyi, na mocy której poczytywano za występek obrażonego majellatu tych wszystkich, którzyby w swych pozostałych siedliskach. Przybył tam, także sztab główny Angielski, a nawet i sam Lord Welington. W oczach tego Jenerała, a iak sądzić można, na jego rozkaz, rozpoczęli żołnierze swą czynność, to jest, najpiękniejszą w Portugalii przedziarnią zapalili. Kosztowała ona niezmiernie summy, i 17oletnie prace. Należała zaś do kupca Portugalskiego, który miał współnikiem Francuza. Ten się oddał, drugi był świadkiem pożaru pięknej swojej rękodzielni. — Dowiedziawszy się żołnierze, iż warsztaty są ukryte w pewnym klasztorze, pośpieszyli tam, aby je zniszczyć; mnichom zaś, którzy ich od tego wstrzymać usiłowali, pogrozili spalaniem całego klasztoru. Rabowane potem miarło. — Tak to Anglicy pracują nad szczę-

ściem tych, których podległość i wierność wychwalają!

Z Bordeaux d. 1. Marca.

Listy z Nowogotorku mówią o bankructwie 13 najznaczniejszych Angielskich i Szkockich kupców. Wielu z nich posiadało przeszło za 200,000 f. szt. Angielskich towarów, których po żadney cenie sprzedać nie mogli. Też listy dodają, iż żaden Amerykański, ani Francuzki kupiec nie zbankrutował.

Z Girony d. 30. Stycznia.

Podług wiary godnych doniesień Naczelnego jenerała rokoszawow Odonell złożył dowodztwo i wyjechał z Tarragony do wyspy Majorki. Na jego miejsce nastąpił Margrabia Campsverde; lecz zachodzące kłótnie pomiędzy obywatelami i żołnierzami, między cywilnemi i woyskowemi władzami i członkami junty tamtejszey, przymusza go w krótcie do porzucenia tego miejsc, a równie iak jego poprzednika.

Z Raguzy d. 25. Lutego.

Dwoch dawniey Raguzzańskich kapitanow morskich, którzy d. 26 Stycznia opuścili Maltę, a na początku Lutego do Raguzy przybyli, potwierdzają wiadomość o niedostatku i nędzy, które dokuczają Maltcie pomimo wielości osadowych i Angielskich towarów, któremi iell zapełniona. Kupcy nie przyymują już okrętow z towarami z Anglii, bo nie mają czem opłacić przewozu. Drogość żywności iell nadzwyczajna i Maltczanie nie mieli żadney nadziei dostać ich z Afryki lub z Sycylii.

Zyczących sobie od następującego miesiąca Kwietnia trzymać Gazetę Krakowską uprasza się, aby raczyli się wzajemnie zgłaszać. Cena iey zwyczajna: 13 zł. 15 gr. na kwartał bez pocztu, a z pocztą 15 zł. 15 gr. datując nieco więcej urzędow pocztowym za ustatkowanie ony.

D O D A T E K

D O N r o 25.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 27. MARCA 1811 Roku WE SRODĘ.

Minister Skarbu.

Potrzebując znaczną ilość papieru w różnych gatunkach tak dla Biora Jeneralnego Stempla, iako i Biora Ministerii Skarbu; wzywa niniejszym tak Fabrykantow papieru, iako i innych chęć dostawienia papieru do rzeczonych Bior mających, aby sami lub przez umocowanych do tego urzędownie plenipotentow w dniu 15 Maia r. b. w Biorze Ministra Skarbu przed W. Białopiotrowiczem, Inspektorem Jeneralnym Stempla stawili się i próby papieru w tych gatunkach, iakie dostawic są w stanie z oznaczeniem na nich ceny ostatecznej, od której onych dać nie mogą w wyznaczonym terminie przyślawili. Po przeyrzeniu prób papieru i przekonaniu się o ich zdatości kontrakt z tym będzie zawarty, kto dogodniejszy ceny papieru na stronę Skarbu i bezpieczeństwo zapewni. — W Warszawie dnia 6 Marca 1811 roku.

(Podpisano) *Węgleński.*

Zgodność: *J. Czyżewski.*

Minister Skarbu.

Z powodu kończącego się w miesiącu Grudniu r. b. kontraktu z JP. Szweykowskim i Kompanią, o dzierżawę Loteryi klaszycznej w Xięstwie Warszawskim zawartego, uwiadomiałac interesowaną Publiczność, iż takowa Loterya w dalszą dzierżawę przez publiczną licytacją więcej dającymu wypuszczoną będzie. Wzywa każdego do podięcia się tej Entreprizy, ohotę mającego, a dostateczne bezpieczeństwo dla Skarbu wystawic będącego w stanie, aby w dniu 28 Maia roku bieżącego w Warszawie w biurze Ministerii Skarbu wydziału dochodow Loteryi, przed

Delegowanym do tej czynności W. Woyczyńskim Konsyliarzem Ministerii Skarbu stawil się. Plany ciągnięć przez siebie zaprojektowane, niemniej kaucją na zabezpieczenie Skarbu stawic się mającą okazał, i kondycye do przyięcia dzierżawy podał. Po roztrząśnieniu których większe korzyści i dogodniejszy dla Skarbu warunki podającymu pierwszeństwo przyznany zostanie. Wreszcie o kondycjach na iakich tyle razy rzeczona dzierżawa z strony Skarbu wypuszczoną będzie, każdy interessant przed wyznaczonym do licytacji terminem w biurze Ministerii u Ur. Domzalskiego Referenta wydziału Loteryi zainformować się może. W Warszawie dnia 7 Marca 1811 roku.

Węgleński.

J. Czyżewski.

Z Warszawy d. 23. Marca.

Oficerowie wszytskich Korpusow wojska chcąc okazać JO. Xciu Jmci Józefowi Poniatowskiemu, Naczelnemu Wodzowi, uszanowanie swoje i wdzięczność, dali w dniu 19 m. b. na obchodzenie Imienia jego bal równie wspaniały przez ozdobne przygotowanie sal, iak przyjemny przez wesolość zabawy, którą sprawila jedność intencji osób, które go składały.

Następującego dnia Oficerowie wyżsi okręgu 1go wojskowego, obchodzili podobnie Imieniny Dowodczy swego JW. Jenerala Dywizyi Zaiączka wspaniałym obiadem, do którego zaproszeni byli, procz

wszystkich Officerow wyższych tu znajdujących się, JO. Xze Jmć Minister Woyny, i JW. Rezydent Francuzki.

Dnia 21 m. b. był u JO. Xcia Jmci Poniątownskiego obiad na 250 osób, na którym znajdowali się woyskowi wszelkiego stopnia przybyli do Warszawy, w celu oświadczenia Xciu Jmci życzeń swoich i kollegow. Xze Jmć Minister Woyny po spełnionem zdrowiu Nayias. Cesarza Jmci Francuzow, i Nayias. Króla Jmci, wyliczył waleczne czyny wielu z pomiędzy przytomnych Podofficerow i żołnierzy, i pił zdrowie Rycerzy, którzy naśladowując piękne wzory, przez woysko Francuzkie sobie podane, ugruntowali sławę naszego oręża.

Z Guluńska d. 6. Marca.

Jeneralny rządca miasta naszego, Jenerał Rapp, skazał Kapitanow okrętowych Meusing i Kroon, pierwszy z Bremy, drugi z byłego królestwa Hollenderskiego, na piętnasto dniowe więzienie wtwierdzy Weichselmünde, ponieważ pomimo rozkazu kommandanta zawdziania Francuzkiej bandery, zawdziali dawne swoje.

Z Barcelony d. 30. Stycznia.

Przybyło tu 11 Francuzkich statkow z 42,000 cetnarow żywności, które zrobiły w mieście obfitość i ożywiły załogę. W każdej wycieczce wytępia załoga nasza rabuflow i wkrótce przywrocony zostanie związek lądem z Francją. Wiemy procz tego, iż między juntą rokoszanow i woyskowym naczelnikiem w wyższej Katalonii nay. większa panuje niezgoda. Nieiaki Oller, reprezentant junty Tarragońskiej, poymany i do więzienia wtraconny został. Mieszkańcy tamteysi nazwali go Robespierem Katalonii. Po jego atoli uwięzieniu nie idą

rzeczy lepiej. Każdy członek junty działa despotycznie; większa ich liczba rabuje i myśli o przysposobieniu pieniędzy przed ucieczką. Lud jest złupiony, znieważony, i do rozpacz przywiedziony, i z niecierpliwością swoich wybawicielow oczekuje. Jenerał Baraguey d'Hillier dowiedziawszy się o takowym stanie rzeczy, iako też, iż większa część rokoszanow pragnie odstrychnąć się od rabuflow, ogłosił powszechne przebaczenie dla wszystkich Katalończykow, którzy przed 15 Marca broń złożą i powrócą do swoich domow. Srodek ten sprawi już pożądany skutek, bo chłopci powracają do domow i z ochotą zaciągają się do narodowych strzelcow, dla wytępienia rabuflow.

Z Medyolanu d. 2. Marca.

Wiadomo, iż wszyscy Biskupi Włoscy i kapituły poprzysyłąli do Wicekróla adresa z oświadczeniem, że są za swobodami Kościoła Galikanskiego i z wynurzeniem życzenia, aby jednolitność w karności kościelney była zaprowadzona, a znieiona wszelka sprzeczność prawom kościelnym pierwszych wiekow kościoła. Na ieden z tych adresow, to jest: na adres Arcybiskupa Urbińskiego, taką odpowiedź Wicekróla dzisiejszy dziennik urzędowy ogłosił:

"Mei Kieże Arcybiskupie Urbiński, Odebrałem adres W Pana i adres kapituły twoiey. Adres twoy mile przyjąłem, bo czyni ci zaszczyt, iako Biskupowi i poddanemu; tego przesłę go Cesarzowi. Co do adresu Kapituły twoiey, nie przesłę go Cesarzowi, i odsyłam ci go na powrot. Wolno, i zupełnie wolno jest twoiey kapitule żadnego zdania nie obiawiać. Ni gdym go nie żądał w materyi summienia."

lepiejby więc kapituła W Pana była uczyniła, gdyby milczała, niż się źle odzywała. Alboż się kapituła Urbińska ma za świetlejszą i mędrszą od innych kościołów królestwa? Z resztą wnoszę z adresu tej kapituły, iż nie zrozumiała wcale zapytania, zatrudniającego teraz dobrze myślących, a na które wszyscy Prałaci i kapituły królestwa, Włoskiego tak mądrze odpowiedzieli. Oto jest to zapytanie, o którym kapituła W Pana mogła być podług upodobania coś powiedzieć lub zamilczeć: — " Czy jest pożyteczniejszą rzeczą dla religii powrócić do karności zachowywanej od powszechnego kościoła przez 11 wieków, w dawaniu Pasterzów kościołom ofierowanym z nich, a niżeli zoftawiać dycezye bez Biskupów? „ — Zdaie się, iż ludzie prawdziwie do religii przywiązani nie mogą zoftawiać w wątpliwości co do rozwiązania takowego zapytania, i sądzę, że rozwiązujący je przeciwnie, nie wielkiby dał

dowód swoiey mądrości, pobożności i przywiązania do kraiu, a nadewszystko wierności ku swemu Monarsze. Wreszcie kapituła W Pana niechay uczyni, co się jej spodoba. Powtarzam, iż od nikogo nie żądałem adresu; ale też te tylko przyjmuję, które są zgodne z dobrem religii i kraiu. Proszę Boga, Mci Xięże Arcybiskupie, aby cię miał w swoiey świętey opiece. — Dan w Medyolanie d. 23 Lutego 1811.

(Podp.) *Eugeniusz Napoleon.*

Dnia 25 i 26 Marca 1811.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Przednie. Średnia. Pośladnie.

<i>Na Monetę.</i>	<i>Złp. gr.</i>	<i>Złp. gr.</i>	<i>Złp. gr.</i>
<i>Korz: Pszenicy</i>	<i>15 —</i>	<i>14 —</i>	<i>12 15</i>
<i>— Żyta</i>	<i>10 —</i>	<i>9 15</i>	<i>9 —</i>
<i>— Jęczmienia</i>	<i>8 —</i>	<i>7 —</i>	<i>6 —</i>
<i>— Grochu</i>	<i>9 15</i>	<i>9 —</i>	<i>8 —</i>
<i>— Owsa</i>	<i>5 15</i>	<i>5 —</i>	<i>4 15</i>
<i>— Jagieł</i>	<i>23 —</i>	<i>20 —</i>	<i>18 —</i>
<i>— Rzopaka</i>	<i>14 —</i>	<i>13 —</i>	<i>12 —</i>

DONIESIENIA.

Prefekt Departamentu Krakowskiego, uwiadomia Publiczność, iż w skutku Reskryptu JW. Ministra Skarbu dnia 19 Marca r. b. zapadłego, sztuki miedziane Austryackie 6, $\frac{1}{2}$ i $\frac{1}{4}$ kraycarowe odtąd do żadnych kas przyjmowane nie będą; i tylko sztuki 3ch i 1 kraycarowe zoftawiają się w kursie, z których 3ch kraycarowka iednego grosza, a kraycar, iednego szeląga ma wartość.

W Krakowie dnia 21 Marca 1811 roku.

Wodzici, Prefek.

Wronsk., Sekretarz Generalny.

Pospieszam oznaymić Przes. Publiczności: iż w mey Xięgarni w Wrocławiu między innemi dziełami Polskimi znajduje się dwa naslepujące świeżo z druku wyszłe, iako to: *I. Podroże i przypady Telemata*, dzieło Kłasyczne Fenelona, w języku Francuzkim napisane, przez Jmć Pana Ignacego Stawiarskiego na język Polski przełożone, z dodatkiem wiadomości o życiu Francuzkiego autora i Metodycznym zbiorem nader szacownego dzieła. Druk piękny i przyłączone kopersztuchy, z textem Polskim, na dole przydają ozdoby szacowney iuż z siebie samey osnowie tego pisma, które od epoki wywiescia na widok publiczny, uważane było przez pierwszych znawców i Sędziów za jeden z najdoskonalszych piękney literatury tworów, a który i w Polskim języku troskliwie oddany, nie nie racić na takowey przemianie. *II. Podroże do Kraśów Staryńskich*, przez X. Alexandra Sapiehy w latach 1802 i 1803 odbywane. Pierwsza z tych Xiążek kosztuje w dwóch Tomach zł. pol. 12. Obydwóch dzieł dostać można w celniejszych Xięgarniach Warszawskich, Krakowskich i Poznańskich.

W Wrocławiu d. 15 Lutego 1811.

G. W. Korn.

Wyszedł z druku *Inwentarz Kodexu Cywilnego Francuzkiego czyli Kodexu Napo-*

tena, wraz z dodatkami też Xięgę Prawa objaśniającemi, albo uzupełniającemi; iakimi są: wyroki Cesarskie, opinie Rady Stanu; reskrypta W. Sędziego, Ministra Sprawiedliwości i t. p. z przyłączeniem odmian tegoż prawa na Seymie Warszawskim roku 1809 uchwalonych. Nakoniec postrzeżenia nad różnicami hypoteki u dawnych od późniejszych praw, principia względem zastawy i hypoteki stanowiących, przez Ignacego Stawiarskiego, Adwokata Sądu Appell: Xięgiwa Warszawskiego wydany. Dość go można u wydawcy w Warszawie przy ulicy Twardej na Grzybowie Nro 1098 mieszkający w domu własnym.

Ja Ignacy Dunin Rzuchowski, Burgrabia Sądu Pokoju Powiatu Jędrzejowskiego, Departamentu Krakowskiego w mieście Jędrzejowie pod Nrm 68 mieszkający, uwiadomiam publiczność, że wódki garcy 819 dobrej i mocnej szumowki po złp: 1 gr. 6 garniec oszacowany, w dniu 21 Lutego urzędownie zaskewfrowany, podług przepisu prawa sądowego Tytułu VIII. Xięgi V. Dekretu Najjaśniejszego Pana dnia 19 Czerwca r. p. wypadłego, a przez Dziennik prawa pod Nrm 20 wydany ogłoszonego, na satysfakcyą podatkow skarbowych ieszcze z roku przeszłego miesiąca Września zaległych, iako to: 1) Ofiara 24 procent: złp. 567 gr. 8 1/2. 2) Podymnego złp 315, kary denarowey pod czas wypłaty wyrachowany i expens w drodze Eksekucyi pomiesionych; w Nagłowicach w gminie tamtejszym, Powiecie Jędrzejowskim pod Nrm 1 dnia 1 Kwietnia r. b. o godzinie 2 po południu przez publiczną licytacją naywięcey dającymu sprzedana zostanie. Dla czego bowiem każdy, któryby sobie życzył kupna takowey wódki, ma się z gotowemi pieniędzmi w terminie i miejscu powyżey oznaczenem znajdować. Dat w Jędrzejowie d. 13 Marca 1811 roku.

J. Rzuchowski, Burgrabia S. P. Pow. Jed. Dep. Krakowskiego.

Dnia dwudziestego piątego Marca 1811 roku o godzinie dziewiętej ranney przed południem, zaś po południu o 3 godzinie w miasteczku Proszowicach w Departamencie Krakowskim przez publiczną licytacją sprzedawane będą więcey dającymu zboża tak w kopach, iako i na korce, przenica, żyto, ięczmień, owies, konie, woły, krowy, cieleta, siolarszczyzna zatrudowane Wielmożnemu Wincentemu Trembeckiemu na zaspokojenie Wielmożney Antoniny Olizarowey (z mocy Dekretu Wysokiego Trybunału Cywilnego pierwszy Instancyi Departamentu Krakowskiego dnia 11 Sycznia b. 1811 roku wypadłego) w długi 11000 złotych polskich w zrocie, odtrącawszy onera przysądzone, wszystko za gotową zapłatę, a to w złocie płacić się mającą.

Wojciech Skirczyński Burgrabia T. C. D. Krak.

Intendentura Dóbr i Lasow Narodowych w Departamencie Krakowskim umocowana Reskrytem JW. Radzcy Stanu Jeneralnego Dóbr i Lasow Narodowych D. rektora dnia 4 Marca r. b. do liczby 81 zapadłym, wypuści w trzechletnią dzierżawę, zaczawszy od 1 Czerwca, od którego zaczyna się rok Etatowy 1811 do dnia ostatniego Maia 1814 inclusive dobra ponizey wyrażone: Ekonomia Jaworzno, Starostwo Seydlowskie, Wieś Wyciąże, Scholasterya w Szkalbmierzu, i Kanonia Prebenda druga zwana tamże. — Chcący takowe dobra zadzierżawić, mają się dniu 18 Kwietnia w rannych godzinach przed kommissją do licytacji wyznaczoną stawić, i nietylko w przyzwoite Vadium, ale też i kaucyą natchymiał się złożyć mającą, a skarb od wszelkich szkod z polsejsyi trzechletniej, lub odstąpienia licytacji wypływających zastaniającą zaopatrzyć. O warunkach licytacji w biorze Intendentury zaczawszy od 1 Kwietnia dowiedzieć się będzie można. W Krakowie d. 14 Marca 1811.

W. ołogłowski.

Bogusłowski, Sekr.

Dnia 3go Kwietnia r. b. o godzinie dziewiętej ranney na mocy Rezolucyi Sądu Podśędkowskiego Krakowskiego za gotową srebrną monetę sprzedawane będą na Sira-domiu tu Krakowie pod liczbą 1wszą różne ruchomości i Bilard Ur. Wincentemu Wi-niarskiemu, na zaspokojenie długi 205 zł. pol. w monecie srebrney Ur. Jozefowi Chrzyszczyskiemu kupcowi i obywatelowi Krakowskiemu należnego zatrudowane. Dat w Krakowie d. 21go Marca 1811 roku.

Jan Kandy Kowalski, B. T. C. P. J. D. K.